DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)
2. juli 1987 *

I sag 94/86,

angående en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag mellem

1) **Maizena Gesellschaft mbH,** Spaldingstraße 218, Hamburg,

2) **Maizena Industrie Produkte GmbH,** Düsseldorfer Straße 191, Krefeld,

3) **Maizena Markenartikel GmbH,** Knorrstraße 1, Heilbronn,

4) **Maizena Diät GmbH,** Knorrstraße 2, Heilbronn,

5) **C. H. Knoor GmbH,** Knorrstraße 2, Heilbronn,

6) **C. F. Hildebrandt GmbH,** Grüner Deich 110, Hamburg,

7) **Chemurgie GmbH** (under konkurs), Spaldingstraße 218, Hamburg,

8) **Chemurgie GmbH,** Knorrstraße 1, Heilbronn,

ved Maizena Gesellschaft mbH,

mod

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Kommissionens forordning nr. 1681/80 af 27. juni 1980 om fastsættelse af de restitutionssatser, der fra 1. juli 1980 skal anvendes for visse produkter fra korn- og rissektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af Traktatens bilag II (EFT L 166, s. 41),

har

* Processprog: Tysk.

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden Y. Galmot, dommerne U. Everling og J. C. Moitinho de Almeida,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær H. A. Rühl

under henvisning til de indlæg, der er indgivet af

— sagsøgerne i hovedsagen Maizena GmbH, Hamburg, m. fl. ved advokat Harald Schwartz, Hamburg,

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Bernhard Jansen, Kommissionens Juridiske Tjeneste,

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 5. februar 1987,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 19. marts 1987,

afsagt følgende

Dom

1 Ved kendelse af 11. marts 1986, indgået til Domstolen den 10. april 1986, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 forelagt et præjudicielt spørgsmål vedrørende fortolkningen af en række fællesskabsforordninger om eksportrestitutioner for sorbitol.

2 Spørgsmålet er blevet rejst under en retssag mellem en række selskaber, der indgår som koncernselskaber i Maizena GmbH (herefter benævnt »sagsøgerne«), og Hauptzollamt Hamburg-Jonas (herefter benævnt »sagsøgte«).

3 Fra 1. august til 30. september 1980 udførte sagsøgerne sorbitol henhørende under pos. 29.04 C og pos. 38.19 T i Den Fælles Toldtarif til forskellige tredjelande. For majsen, der var blevet anvendt til at fremstille dette produkt, havde sagsøgerne opnået forudfastsættelse af den restitutionssats, der gjaldt pr. 30. juli 1980.

4 Sagsøgte betalte eksportrestitution til sagsøgerne på i alt 357 833,26 DM, hvorved Hauptzollamt benyttede den restitutionssats, der pr. 30. juli 1980 gjaldt for majs til fremstilling af stivelse; dernæst regulerede Hauptzollamt imidlertid restitutionssatsen med forskellen mellem tærskelprisen pr. datoen for forudfastsættelsen og denne pris i udførselsmåneden og fratrak den pr. 30. juli 1980 gældende produktionsrestitution.

5 Sagsøgerne indgav klage, der blev afvist, og anlagde herefter sag ved Finanzgericht med påstand om, at sagsøgte tilpligtedes at ændre de omhandlede afgørelser under anvendelse af den produktionsrestitution for majs, der gjaldt på udførselstidspunktet (1,723 ecu/100 kg) og ikke den 30. juli 1980 (2,055 ecu/100 kg).

6 Sagsøgerne fik ikke medhold og indbragte en revisionsanke for Bundesfinanzhof, der har udsat sagen og forelagt Domstolen følgende spørgsmål:

»Var der ved beregningen af eksportrestitutionssatsen for sorbitol, henhørende under pos. 29.04 C og pos. 38.19 T i Den Fælles Toldtarif, der i august-september 1980 inden for Fællesskabets toldområde blev fremstillet af majs, henhørende under pos. 10.05 B i Den Fælles Toldtarif, og derefter udført til tredjelande, hjemmel til at anvende den produktionsrestitutionssats, der gjaldt i udførelsesmåneden, selv om der var sket forudfastsættelse af den eksportrestitutionssats, der gjaldt pr. 30. juli 1980?«

7 Vedrørende de omhandlede fællesskabsbestemmelser samt de af parterne i hovedsagen og Kommissionen indgivne indlæg henvises til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

8 Sagsøgerne og Kommissionen er af den opfattelse, at det af Bundesfinanzhof forlagte spørgsmål bør besvares bekræftende. Kommissionen har dog anført, at den produktionsrestitution, der gælder i udførselsmåneden, alene kan finde anvendelse, såfremt sagsøgerne beviser, at der er ydet produktionsrestitution for majsen efter den lavere sats.

9 Rådets forordning nr. 2682/72 af 12. december 1972 (EFT 1972 (9.-28. december), s. 36), der finder anvendelse på de her omhandlede eksportrestitutioner, indeholder i artikel 5, stk. 2, hjemmel til forudfastsættelse af eksportrestitutionssatsen. Det fremgår imidlertid ikke, om den restitutionssats, der kan forudfastsættes, er bruttosatsen som beregnet efter kriterierne i samme forordnings artikel 4, stk. 2, eller samme sats med fradrag af produktionsrestitutionen som beregnet på tidspunktet for anmodningen om forudfastsættelse, jfr. artiklens tredje stykke.

10 Det skal i så henseende for det første fremhæves, at der på det tidspunkt, da de omhandlede udførsler fandt sted, ikke fandtes nogen bestemmelser om forudfastsættelse af produktionsrestitutioner. Sådanne bestemmelser blev først indført ved Rådets forordning nr. 1009/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for produktionsrestitutioner i korn- og rissektoren (EFT L 94, s. 6).

11 For det andet bemærkes, at Kommissionens forordninger nr. 1077/68 af 28. juli 1968 om eksportrestitutioner for visse produkter forarbejdet på basis af korn og ris (EFT 1968 II, s. 360) og nr. 2007/75 af 31. juli 1975 om de særlige gennemførelsesbestemmelser for eksportafgiften for stivelsesholdige produkter (EFT L 203, s. 7) — der ganske vist ikke finder anvendelse i den konkrete sag, da de vedrører produkter henhørende under EØF-Traktatens bilag II — indeholder regler om, at den forudfastsatte eksportrestitution forhøjes eller nedsættes med den mulige forskel mellem den produktionsrestitution, som er blevet ydet i måneden for licensansøgningens indgivelse, og den produktionsrestitution, som er blevet ydet i udførselsmåneden (artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1077/68), henholdsvis med det forskelsbeløb, der fremkommer efter ændring af produktionsrestitutionerne mellem dagen for ansøgningens indlevering og udførselsdagen (artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 2007/75). Såfremt Rådet havde ønsket at indføre en anden ordning for de varer, der omhandles under nærværende sag, således at en ansøgning om forudfastsættelse af eksportrestitutionen tillige omfattede en forudfastsættelse af produktionsrestitutionen, ville Rådet have fastsat en klar bestemmelse herom med angivelse af begrundelsen for en sådan afvigende ordning.

12 Det følger af det anførte, at artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2682/72 skal fortolkes således, at forudfastsættelsen af eksportrestitutionen alene vedrører bruttobeløbet, dvs. uden fradrag af produktionsrestitutionen. Forordning nr. 1681/80 af 27. juni 1980 (EFT L 166, s. 41), der fastsatte de restitutionssatser, der fandt anvendelse fra 1. juli 1980, samt fastsatte fradraget for produktionsrestitutionen til 2,055 ecu/100 kg majs, vedrørte følgelig alene den — normale — situation, at der ikke var indgivet nogen ansøgning om forudfastsættelse af eksportrestitutionen.

13 Det må herefter afgøres, hvilken produktionsrestitutionssats der finder anvendelse i forbindelse med det fradrag, der skal foretages i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2682/72.

14 Det skal herved fremhæves, at i henhold til note 1 i bilaget til Kommissionens forordning nr. 562/86 af 28. februar 1986 (EFT L 55, s. 90) er det den produktionsrestitution, der gælder på eksporttidspunktet, der skal fratrækkes eksportrestitutionen. Det giver ingen mening at ville begrænse denne bestemmelse til de tilfælde, hvor der ikke er ansøgt om forudfastsættelse af eksportrestitutionen. Der er nemlig intet hensyn, der taler for at lægge et andet tidspunkt til grund i de tilfælde, hvor der er ansøgt om en sådan forudfastsættelse.

15 Den ovennævnte forordning finder ganske vist ikke anvendelse i nærværende sag, men den afspejler en grundlæggende opfattelse hos fællesskabslovgiver, der som anført ovenfor kom til udtryk i de førnævnte forordninger nr. 1077/68 og nr. 2007/75.

16 Det følger af det anførte, at den produktionsrestitutionssats, der finder anvendelse med henblik på det fradrag, som foretages i henhold til artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2682/72, er den sats, der var gældende i udførselsmåneden.

17 Det af Bundesfinanzhof forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at ved beregningen af eksportrestitutionssatsen for sorbitol, henhørende under pos. 29.04 C og pos. 38.19 T i Den Fælles Toldtarif, der i august-september 1980 inden for Fællesskabets toldområde blev fremstillet af majs, henhørende under pos. 10.05 B i Den Fælles Toldtarif, og derefter udført til tredjelande, fandt den produktionsrestitutionssats, der gjaldt i udførselsmåneden, anvendelse, selv om der var foretaget forudfastsættelse af eksportrestitutionen efter den sats, der gjaldt pr. 30. juli 1980.

Sagens omkostninger

18 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen, som har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

vedrørende det spørgsmål, som er forelagt af Bundesfinanzhof ved kendelse af 11. marts 1986, for ret:

Ved beregningen af eksportrestitutionssatsen for sorbitol, henhørende under pos. 29.04 C og pos. 38.19 T i Den Fælles Toldtarif, der i august-september 1980 inden for Fællesskabets toldområde blev fremstillet af majs, henhørende under pos. 10.05 B i Den Fælles Toldtarif, og derefter udført til tredjelande, fandt den produktionsrestitutionssats, der gjaldt i udførselsmåneden, anvendelse, selv om der var foretaget forudfastsættelse af eksportrestitutionen efter den sats, der gjaldt pr. 30. juli 1980.

Galmot Everling Moitinho de Almeida

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 2. juli 1987.

P. Heim
Justitssekretær

Y. Galmot
Formand for Tredje Afdeling.